

இலங்கையின் மிகப் பாரிய அமைச்சரவையின் யதார்த்தமும் அதன் தாக்கமும்

ட்ரான்பெரன்சி இன்ராநெஷனல் ஸ்ரீ லங்கா நிறுவனத்தின் “அமைச்சுக்களின் செலவினங்களைக் கண்காணிப்பதற்கான நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின்” கீழ் இந்தச் சூழ்நிலை அறிக்கை வெளியிடப்படுகின்றது. இன்றைய அரசியல், பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் இலங்கையில் பாரிய அமைச்சரவையொன்றை நடாத்திச் செல்வதுடன் தொடர்பான செலவினங்கள் குறித்து குறித்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்திலிருந்து இதுவரையில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள விடயங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஒரு பகுப்பாய்வு இங்கு தரப்படுகின்றது.

அறிமுகம்:

“அரசியல் ஊழல்” என்பதை “தனிப்பட்ட நன்மைகள் சார்பாக குறிப்பாக அதிகாரம், சமூகநிலை, செல்வம் ஆகியன குறித்த நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அரசியல் அதிகாரத்தை முறைகேடாகப் பயன்படுத்துதல்”¹ என்றே ட்ரான்பெரன்சி இன்ராநெஷனல் நிறுவனம் பொருள் வரையறை செய்கின்றது. மேற்சொன்ன விவரணம், இரண்டு அடிப்படைகளைக் கொண்டமைந்தாகும். அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும் திரட்டுவதற்கும் மேற்கொள்ளப்படும் அரசியல் ஊழல், அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும் பரப்பீடு செய்வதற்கும் கையாளப்படும் அரசியல் ஊழல் என்பவையே அவையாகும். தேசிய சட்டங்களிலும் ஒழுங்குவிதிகளிலும் உள்ள இடைவெளிகளிலிருந்து வேண்டுமென்றே விலகிச்செல்லல், குறித்த சட்டங்களையும் ஒழுங்குவிதிகளையும் தட்டிக்கழித்தல், அவற்றைத் தமக்கு அவசியமான விதத்தில் ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளல் ஆகியனவும் அதில் அடங்கும். இலங்கையின் பொது மக்களில் ஒரு மாதிரியைப் பெற்று மேற்கொள்ளப்பட்ட இலங்கையின் “அமைச்சர்கள்” பற்றிய பொது மக்களின் கருத்துக்கள் குறித்த அளவையொன்றில் தொடர்புபட்ட கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் விரும்பத் தகாதவையாக இருப்பதும், ட்ரான்பெரன்சி இன்ராநெஷனல் அமைப்பின் பொருள்வரையறைக்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவு சமமான நிலையை வகிக்கும் “வழிப்பறி கொள்ளைக்காரன்”, “பொய்க்காரன்”, “பாராளுமன்றம்”, “அதிகாரம்”, “செல்வந்த”, “மோசடிப் பேர்வழி”, - “பாணை வயிறுள்ள - சதா கூச்சலிடும் - எதனையும் செய்யாத”, “முடத்தனமான”, “ஊழல் மலிந்த”,

¹ Inge Amundsen, *Political Corruption*, U4 Issue 6: 2006, U4 Anti-corruption Resource Centre, 2006, p.6

“தேவைக்கு மிதமிஞ்சிய”, “கையூட்டுப் பெறும்” போன்ற பிரயோகங்களைக் கொண்டுள்ளமையும் தெளிவாகியது.

நிறைவேற்று ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களின் கீழ், 16 அமைச்சர்களை உள்ளடக்கிய இலங்கையின் அமைச்சரவை 2005 நவம்பர் மாதம் 23 ஆம் திகதி சத்தியப் பிரமாணம் செய்துகொண்டது. அதனை அடுத்து, மேற்கொள்ளப்பட்ட அமைச்சரவை மாற்றங்களின் ஊடாக, கடந்துசென்ற இரு ஆண்டுகளுள், முன்னர் காணப்பட்ட எண்ணிக்கை போல் நான்கு மடங்கையும் விஞ்சிய அமைச்சர்களுடன்கூடிய அமைச்சரவையொன்றாக அது உருமாற்றம் பெற்றது. இன்று அதன் மொத்த அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை 108 ஆகும். 52 அமைச்சரவை அமைச்சர்களும், 36 அமைச்சரவை அல்லாத அமைச்சர்களும், 20 பிரதி அமைச்சர்களும், நிதி அலுவல்கள் - திட்ட அலுவல்கள் உள்ளிட்ட மற்றும் 06 அமைச்சுப் பொறுப்புக்களை வகிக்கும் நிறைவேற்று ஜனாதிபதியும் அதில் அடங்குவர்.

இலங்கையின் தற்போதைய அமைச்சரவையுடன் தொடர்புபட்ட இரு பிரச்சினைகள் குறித்து விசேட கவனம் ஈர்க்கப்பட வேண்டும். முதலாவதாக, பாரிய ஒரு அமைச்சரவைக்காக நிலவும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தேவையாகும். இரண்டாவதாக, அத்தகைய ஒரு தேவை நிலவுமாயின், ஒவ்வொரு அமைச்சராலும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கும், குறித்த நிதியைப் பயன்படுத்துவதற்கும் அவசியப்பட்ட நடவடிக்கைமுறை யாது என்பதாகும். அதன்படி, சில பிரச்சினைகளுக்காக பாரதூரமான விதத்திலும், இயன்றளவு விரைவாகவும், வெற்றிகரமாகவும் பதில் தேடுவதற்கான ஒரு தேவை உள்ளது. இலங்கையிலுள்ள மிகப் பெரிய அமைச்சரவையை நடாத்திச் செல்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் அரசியல், பொருளாதார மேந்தலையானது, குறித்த அமைச்சரவையினால் பொது மக்களுக்குக்

பொதுமக்களின் நோக்கில் “அமைச்சர்கள்”

2007.12.27 அன்று அநுராதபுரத்தில் சனசமூக அடிப்படையிலான அமைப்புக்களின் (CBO) 38 பிரதிநிதிகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட கருத்துக்கள்

1. நிறைவேற்று அதிகாரத்தை வகிப்போர்.
2. அரசியல் கட்சி சார்பானவர்கள்.
3. தன்னலப் போக்குடையோரும் பணத்தைப் பற்றி மாத்திரம் சிந்திப்போரும்.
4. நாட்டை ஆள்வோர்.
5. பொறுப்புக்களை வகிப்போர்.
6. அறிவிலிகள்.
7. சிலவேளைகளில் நாட்டுக்கு சாபமானவர்கள்.
8. பாராளுமன்றத்தில் இருப்போர்.
9. அதிகார நற்பாசை பிடித்தவர்கள்.
10. கயவர்கள், கள்வர்கள்.
11. அரசியலில் ஈடுபடுவோர்.
12. அரசாங்கத்தின் / மக்களின் பிரதிநிதிகள்.
13. ஊழல் பேர்வழிகள்.
14. நாட்டுக்கு முன்னேற்றத்தையும் அழிவையும் கொண்டுவருபவர்கள்.
15. பொய் உரைப்பவர்கள்.
16. மக்களுக்கு நீதியாகச் சேவையாற்றும் கடப்பாடு உடையோர்.
17. அரசு பொறிமுறையை ஆட்டங்காணச் செய்வோர்.
18. நாட்டின் அபிவிருத்தியை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.
19. பதில்கூறும் பொறுப்புடையோர்.
20. வாக்குறுதிகளை அளிப்போர்.

கிடைக்கும் நன்மைகளை விஞ்சிச் செல்லவில்லையா? ஒருங்கிணைத்தல், கூட்டிணைத்தல் ஊடாக அமைச்சரவையின் அளவைக் குறைப்பதன் மூலம் குறைந்த செலவில் தேசிய இலக்கை எய்தக்கூடியதாக அமையும் என்ற வாதம் குறித்த அபிப்பிராயம் யாது? பாரியதொரு அமைச்சரவையை நியாயிக்கத்தக்க ஒரு தேவை இருக்குமாயின், உதாரணமாக, அரசியலமைப்பின் உறுப்புரைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான இன்றியமையாத ஒரு தேவை இருக்குமாயின், பாரிய அளவான செலவுகளையும் பாதகமான சட்டச் செல்வாக்குகளையும் - உதாரணமாக, “அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாடு” மீது ஏற்படும் தாக்கம், பதில்கூறும் பொறுப்பு போன்றவற்றை நியாயிக்கக்கூடியதாக அமையுமா? செலவினங்களைக் குறைப்பதற்காக தற்போதுள்ள முறையின் கீழாயினும் கையாளக்கூடிய மாற்றுவழிகள் எவை? இறுதியாக, நல்லாட்சிக்கான நியமங்களை உறுதிசெய்வதற்கான ஆற்றல் தற்போதைய அமைச்சரவைக்கு உள்ளதா?

மிகப் பாரிய அமைச்சரவை குறித்த பொது மக்களின் உணர்வலைகள்:

புலமை சான்றோர், அரசியல்வாதிகள், தொழிற்றுறையாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், நிருவாகிகள், அரசாங்க ஊழியர்கள், அரச சார்பற்ற அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகள் முதலியோரை உள்ளடக்கிய மாதிரிகளிலிருந்து இலங்கையின் தற்போதைய அமைச்சரவையின் அளவும் செலவினங்களும் குறித்த கருத்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக ட்ரான்ஸ்பரன்சி இன்ரர்நெஷனல் ஸ்ரீ லங்கா அமைப்பு, 2007 அக்டோபர் மாதம் தொடக்கம் நேர்முகக் கலந்துரையாடல்கள் பலவற்றை நடாத்தியுள்ளது. பின்வரும் பந்தியில் அத்தகைய சில கருத்துக்களின் சாராம்சத்தைக் காணலாம்:

பிரச்சினையின் முதல் காரணம், அரசியலமைப்பு என்பதாக தற்போதைய அமைச்சரவையின் அமைச்சர்கள் பலர்கூட குற்றஞ் சாட்டியுள்ளனர். அவர்களின் கருத்துப்படி, தற்போதைய அரசியலமைப்பின் கீழ் ஆட்சி பீடம் அமரும் ஓர் அரசாங்கம், பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கும் ஏனைய கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைப் பெறாவிடின் ஸ்திரமற்றதாக இருக்கும் என்பதால், அதன் விளைவாக அமைச்சர் பதவிகளை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கவர்ந்திழுப்பதற்கும், தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும் அரசாங்கத்திற்கு நேரிடும். “நழுவிச்செல்வதற்காக அவர்கள் அளிக்கும் எளிய பதில்” என இந்தக் கருத்தை எதிர்க்கட்சியின் உறுப்பினர்கள் மறுதலிக்கும் அதேவேளை, வழக்கத்துக்கு மாறான அதிகாரங்களுடன்கூடிய, முழுமையாகவே பதில்கூறும் பொறுப்பற்ற நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையிலேயே பிரச்சினை நிலவுவதாகச் குற்றஞ் சுமத்துகின்றனர். ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கின், முன்வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டு தற்போதைய அமைச்சரவையினால் நியாயப்படுத்தப்பட்டும், பதில்கூறும் பொறுப்பின்றி அதிகாரத்தைக் குவிப்பதற்காகவும்,

தனிப்பட்ட நலன்களுக்காகவும் அதிகாரம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக குற்றச்சாட்டு முன்வைக்கப்படுகின்றது. அதன்படி, தற்போதைய அமைச்சரவை குறித்து சிவில் சமூகத்திடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட கருத்துக்கள் முக்கியமாக கடும் விமர்சனங்களுக்கு உட்படுவதாகத் தோன்றுகின்றது.

சட்டத்துறை விற்பன்னர் ஒருவர் விளக்கமளிக்கையில், அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாட்டின் மீதான தாக்கம் குறித்து கவனத்தை ஈர்த்த அதேவேளை, பாராளுமன்றத்தில் கட்சி தாவுவது நிறைவேற்று அதிகாரங்களை வகிப்பதற்கான ஒரு தமைமையீனமாக இருக்க வேண்டும் எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதனிடையே, தேர்தல் முறை (விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம்) பற்றிய பிரச்சினை மீது கவனம் செலுத்திய ஓர் அரசியல் சிறப்பறிஞர், அது தமது அதிகாரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக தத்துவங்களைப் பிரயோகிப்பதற்கு ஊக்குவிக்கும் ஒரு முறை எனத் தெரிவித்தனர். வரவு செலவுத் திட்ட செயற்பாட்டில் நிதி ஒதுக்கீடுகளை மேற்கொள்ளும் தீர்மானத்தை மேற்கொள்வது யார்? எந்த அடிப்படையில் அவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது? என்பது ஒரு முக்கிய காரணியாக அமைகின்றது என்பது சமூகவியலாளர் ஒருவரின் கருத்தாக அமைந்தது. ஆண்டு தோறும் அமைச்சரவை அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை வளர்ந்து வருவதும், அதற்கு இசைவாக ஒதுக்கீடுகளை மேற்கொள்வதை மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் வீதாசாரமாகக் கணப்பிடல் வேண்டும் எனவும், அதன் மூலம் சமூக நலனோம்புகை மீது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்வதற்காகக் கையாளப்பட முடியும் எனவும் அவர் மேலும் தெரிவித்தார்.

ஊடகவியலாளர்கள் உள்ளிட்ட சிவில் சமூக உறுப்பினர்கள் பலரின் கருத்துப்படி, அமைச்சுக்களின் செலவினங்கள் குறித்த தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதிருப்பதும், வெளிப்படைத்தன்மையும் பதில்கூறும் பொறுப்பும் இன்றியிருப்பதும், “ஐனநாயக” சமூகமொன்றினுள் பாரதூரமான விதத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய விடயம் என்பதாகத் தோன்றுகின்றது. தொழிற்றுறையாளர்கள் சிலரின் கருத்துப்படி, இதற்கு அவசியமான சட்டங்களும் பொறிமுறைகளும் ஏலவே உள்ள போதிலும், இல்லாதிருப்பது அவற்றை வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்துவதற்கு அவசியமான அரசியல் சங்கற்ப நிலையும், பொது மக்களின் அறிநிலையுமாகும். அவர்களின் கருத்துப்படி, அமைச்சுக்களின் செலவினம் எனப்படுவது, அரசாங்க நிருவாகத்தின் ஒரு கூறாக அமைவதால், அரசாங்கம் இது தொடர்பில் மிகவும் பொறுப்புடன் செயலாற்ற வேண்டியுள்ள போதிலும், அதற்குப் பதிலாக அரசாங்க பொறிமுறையின் ஒருங்கிணைப்பில் நிலவும் பலவீனங்கள், நல்லாட்சிக்காக அர்ப்பணிப்பு இன்மை ஆகியன காரணமாக நாட்டின் இந்த தற்போதைய நிலைக்கு வழிகோலியுள்ளது. எவ்வாறாயினும், அமைச்சுக்களின் செலவினங்களுக்கு மட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதற்குப் பதிலாக குறித்த நிதிகள் பயனுறுதிவாய்ந்த விதத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளதா என குறித்து நுணுகி ஆராயப்பட வேண்டும். இது, சற்று வித்தியாசமான ஒரு கருத்தை வெளியிட்ட முன்னாள் அரசாங்க ஊழியர் ஒருவரின் கருத்தாக அமைந்தது. எனினும், இந்தக்

கருத்தினால் தெரிவிக்கப்படுவனவற்றை பக்கச்சார்பின்றி மதிப்பீடு செய்யவில்லை எனில், வெறுமனே கற்பிதமான ஓர் அடிப்படைக் கருத்தாக மாத்திரம் அது விளங்கும்

பாரிய அமைச்சரவை: நல்லாட்சி, ஜனநாயகம் மீதான அதன் தாக்கம்

பாரிய அமைச்சரவை ஒன்றுக்கு அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாட்டின் மீதும், பொது வளங்கள் தம்மால் பயன்படுத்தப்படும் விதம் குறித்து அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள் வெளிப்படைத் தன்மையும் பதில்கூறும் பொறுப்பும் இன்றியவர்களாகச் செயலாற்றுவதன் காரணமாக இறுதியாக ஜனநாயகத்தின் மீதும் கடும் அழுத்தமொன்றைப் பிரயோகிக்கும் ஆற்றல் உள்ளது. அமைச்சர் பதவிகள் பெரும் எண்ணிக்கையில் காணப்படுவதன் மூலம் சுட்டிக்காட்டும் விதமாக, சட்டவாக்கத்துறையின் பெரும்பான்மை நிறைவேற்றுத்துறையின் ஓர் அங்கமாக மாறியிருப்பதன் காரணமாக, இது அவ்வாறு இடம்பெறுவதாகத் தோன்றுகின்றது. பாராளுமன்றத்திலுள்ள 225 உறுப்பினர்களுள் 108 பேர் நிறைவேற்றுத் துறையின் உறுப்பினர்களான அமைச்சர்களாக உள்ளவிடத்து, அரசியலமைப்பினால் அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதன் ஊடாக எதிர்பார்க்கப்படுவன பெருமாற்றத்துக்கு உட்படுகின்றன. உதாரணமாக, சட்டவாக்கத்துறையின் உறுப்பினர்களில் சுமார் அரைவாசிப் பேர் நிறைவேற்றுத்துறையின் ஊடாக உருவாக்கம் பெறும்போது, நிறைவேற்றுத்துறையின் வரம்புகளைத் தாண்டிச்செல்லும் அத்துடன், நிறைவேற்று அதிகாரங்களைக் கைநழுவ விடும் வாய்ப்புக்கள் சட்டவாக்கத் துறையினால் கட்டுப்படுத்தப்படும் என எதிர்பார்ப்பது எவ்வாறு?

அரசியல் பிரயோகத்தின் ஊடாக அதிகாரப் பகிர்வு குறித்த நோக்கங்களை உடைத்தெறிந்து அல்லது பெருமாற்றத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ள விதத்தை எடுத்துக் காட்டுவதற்கான மற்றுமோர் உதாரணம் யாதெனில், ஜனாதிபதியினால் நிதி அமைச்சுப் பொறுப்பு தம் வசம் வைத்துக்கொள்ளப்படும் நடைமுறையாகும். நிதி அமைச்சுப் பொறுப்பையும் ஜனாதிபதிக்கு உரித்தாக்கும் பயன்பாட்டின் மூலம் ஒரு வகையில் ஏலவே உள்ள பலம் பொருந்திய நிலைமைக்கு மேலதிகமாக மேலும் புறம்பான அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதி பதவியுடன் வந்திணைகின்றன. அரசியலமைப்பின் 35 ஆம் உறுப்புரையில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ள “விடுபாட்டுரிமை” (Immunity) பற்றிய ஏற்பாடு காரணமாக, அத்தகைய ஜனாதிபதி ஒருவருக்கு தனது பதவிக் காலத்துள் எந்தவொரு சட்டப் பணியொன்றிலிருந்தும் விடுபடுவதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது. அதற்குப் புறம்பாக, 151 ஆம் உறுப்புரையின் பிரகாரம், ஜனாதிபதியின் அனுமதியுடன் “எதிர்பாராச் செலவு நிதியத்தை” (Contingency Fund) பயன்படுத்துவதற்காக அதிகாரம் அளிப்பதற்கு நிதி அமைச்சரால் முடியும். தெளிவாகவே, ஜனாதிபதியின் அனுமதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான தேவை, பதில்கூறும் பொறுப்புக்கான ஒரு பொறிமுறையாகச் செயற்படும் என்பதே அரசியலமைப்பை வரைஞர்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. எனினும், ஜனாதிபதி நிதி அமைச்சராகவும் இருக்கின்ற பட்சத்தில், 151

ஆம் உறுப்புரை வெளிப்படுத்துகின்றவாறு பதில்கூறும் பொறிமுறையும் அதனுடன் அதிகாரப் பகிர்வு நோக்கங்களும் சிதைவடைகின்றது.

அரசியலமைப்பின் 3, 4 ஆகிய உறுப்புரைகளினால் இறைமை மக்களுக்கு உரித்தாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதுடன், அது நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டவாக்கத்துறை, நீதித்துறை ஆகியவற்றின் ஊடாக மக்கள் சார்பாக செயலுருப்படுத்தப்படுகின்றது. மக்கள் சார்பாக “நம்பத்தகுந்த விதத்தில்” அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ள என்ற பொருளை வழங்குவதற்கு உயர்நீதிமன்றம் இந்த உறுப்புரைகளை பொருள்வரையறை செய்துள்ளது. அதன் பிரகாரம், அரசியலமைப்பின் கீழ் அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்தும் அரசாங்கத்தின் சகல துறைகளும் வெளிப்படைத்தன்மையுடனும் பதில்கூறும் பொறுப்புடனும் விளங்க வேண்டும் எனவும், மக்கள் நலனுக்காக மாத்திரமே அதிகாரம் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் விதித்துரைக்கப்படுகின்றது. ஆகையால், தமது அமைச்சுக்கும் தமது கடமை அலுவல்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடுகளை எவ்வாறு கையாள வேண்டும் என்பது குறித்து இலங்கை மக்களுக்கு பதில்கூறுவதற்கு ஒவ்வொரு அமைச்சரும் கடப்பாடு உடையவர்களாவர்.

அரசியலமைப்பின் 42, 43 ஆகிய உறுப்புரைகளின் பிரகாரம், ஜனாதிபதியும் அமைச்சரவையும் உள்ளடங்கும் நிறைவேற்றுத்துறையானது, பாராளுமன்றத்துக்கு பொறுப்புக்கூற வேண்டும். இந்தச் சட்ட ஏற்பாடுகள் செயற்படுத்தப்படும் முக்கிய இரண்டு மார்க்கங்கள் உள்ளன. அதாவது, பாராளுமன்ற மேற்பார்வை பொறிமுறையும், பாராளுமன்றத்தினுள் வினாத் தொடுப்பதற்கான செயற்பாடுமாகும். எனினும், அமைச்சர்கள் குறித்த வெளிப்படைத்தன்மை, பதில்கூறும் பொறுப்புக்கான நியதிகள் ஆகியவற்றை வெற்றிகரமாக செயல்வலுப்படுத்துவதற்காக இந்த இரு பொறிமுறைகளில் ஒன்றேனும் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பவே யதார்த்த நிலையாகும். முதலாவது COPE அறிக்கை (பகிரங்க தொழில்முயற்சிகள் பற்றிய குழுவின் அறிக்கை) (2008 ஜனவரி) பொது மக்களால் பெரிதாகப் போற்றப்பட்டதற்குக் காரணம், அங்கு விசாரணைக்கு உட்பட்ட அரசாங்க நிறுவனங்களில் இடம்பெற்ற ஊழல்களுக்காக பொறுப்புக்கூற வேண்டிய ஆட்கள் இனங்காணப்பட்டும் இருந்தமையாகும். எனினும், இதுவரையில் குறித்த அறிக்கையினால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பில் நிறைவேற்றுத்துறை எதுவித நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. இலங்கைப் பாராளுமன்ற முறையில் அடங்கியுள்ள மரபார்ந்த விசாரணை ஏற்பாடுகள் சிதைக்கப்பட்டுள்ளமை இதிலிருந்து நன்கு தெளிவாகின்றது. பாராளுமன்ற விவாதங்கள் குறித்துக் கவனம் செலுத்தும்போது, பாராளுமன்றத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையில் வினாக்களைத் தொடுக்கும் சந்தர்ப்பம் ஒவ்வொரு பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கும் உரித்தாகின்றது. எனினும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் வினாத் தொடுக்க விருப்பம் தெரிவிக்கும்போது குறித்த வினா குறித்த கலந்துரையாடல்

பெருமளவுக்கு சுமார் 3 மாதங்கள் கடந்தே இடம்பெறுகின்றமை அவதானிக்கத்தக்க ஒரு விடயமாக உள்ளது. அத்தகைய கால தாமதங்கள் மூலம் வினாவின் காலப்பொருத்தம் இல்லாமல் செல்லும் அதேவேளையில், செயற்பாட்டின் மூலம் வெற்றிகரமான பெறுபேறுகள் கிட்டாமல் செல்லும் என்பதும் துலாம்பரமானதாகும்.

அது மாத்திரமின்றி, அரசாங்க செலவினம் தொடர்பில் கட்டுப்பாடொன்றை ஏற்படுத்தும் எதிர்பார்ப்புடன் கூடிய வரவு செலவுத்திட்ட செயன்முறையும், மேற்பார்வை செய்யும் பொறிமுறையொன்றாக போதியதாக இல்லை என்பது வருந்தத்தக்கது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். எந்தளவு திருப்தி காணமுடியாத, பலவீனங்கள் உடைய, எந்தவொரு பயனுறுதிவாய்ந்த விவாதத்துக்கும் வாய்ப்பு அற்ற ஒன்றாயினும் பாராளுமன்றத்தில் இடம்பெறும் வரவு செலவுத்திட்ட “விவாதம்” முற்றிலும் எதிர்வு கூறக்கூடியதொன்றாகும். மக்கள் நலனை விட கட்சி அரசியலுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் இன்றைய அரசியல் கலாசாரத்தினால் இந்த நிலைமை தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, கடந்த ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தின் ஊடாக குறிப்பாக, நோக்கங்கள் காண்பிக்கப்படாத நிதிக் கொள்கையொன்று ஜனாதிபதியினால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதும், பயன்படுத்தப்படாத நிதி ஒதுக்கீடுகளை பிற செலவுத் தலைப்புகளுக்கு மாற்றிடு செய்வதற்காக திறைசேரியின் செயலாளருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டமை அரங்கேறிய போதிலும், ஏனைய கட்சிகள் வரவு செலவுத்திட்டத்துக்கு வாக்களிப்பது அரசாங்கத்துக்கு சார்பாகவா எதிராகவா என்ற விடயம், போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையை வறிதாக்கல் போன்ற காரணிகளின் பேரிலேயே நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதற்குப் புறம்பாக, இன்று பாராளுமன்ற அரசியலில் நிலவும் யதார்த்தபூர்வ தன்மையைப் பிரதிபலிக்கும் மற்றுமொரு அம்சம் யாதெனில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் படுகொலைகளும், அவர்களுக்கு எதிரான வேறு உபாயங்களைக் கையாளும் அண்மைக் காலப் போக்குமாகும். சில மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு பாராளுமன்றத்தினுள் தமது பணிகளை நிறைவேற்றும்போது சுயாதீனமாகச் செயலாற்றுவதற்குள்ள சுதந்திரத்துக்கு சட்டவிரோத முறைகள் மூலம் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படும் ஒரு நிலைமையினுள், மேற்பார்வை பொறிமுறைகளின் முழுமையான வினைத்திறன் பெருமளவுக்கு ஆபத்தான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது என்பதும் இன்று அறியப்பட்ட ஒரு விடயமாகியுள்ளது.

முடிவுரை:

இந்த யதார்த்தங்களின் முன்னிலையில் நல்லாட்சிக்கான நியமங்களை எவ்வாறு முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும்? உண்மையான ஜனநாயகத்தின் உயிருக்கு மீண்டும் உயிர்ப்பூட்டுவது எவ்வாறு? நேர்முகக் கலந்துரையாடல்களின்போது, மிகப் பாரிய அமைச்சரவையை நடாத்திச் செல்வதற்கு ஆதரவாக முன்வைக்கப்பட்ட முக்கிய வாதம்

யாதெனில், 1978 அரசியலமைப்பின் கீழ் பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மையைப் பேணிச் செல்வதற்காக அரசாங்கத்தினால் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அமைச்சர் பதவிகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். ஆகையால், அமைச்சர் பதவிகள் என்பது, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் அசையாத நம்பிக்கையை அரசாங்கத்தின் பால் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கையூட்டு என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது எனத் தோன்றுகின்றது. அவ்வாறே, ஆங்கில உவமை ஒன்று கூறுவது போல் குதிரையின் எதிரே கட்டித் தொங்கவிடப்பட்ட கரட் கிழங்கு போல் ஆசை காட்டி மோசம் செய்வதற்கு எதிர்க்கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தூண்டும் பொருட்டு கையாளப்படும் ஒரு உபாயமாகவே அது தோன்றுகின்றது. அவ்வாறாயின், பாரிய அமைச்சரவையொன்றை ஏற்படுத்துவதற்கான அடிப்படை நோக்கம், ஆளுங்கட்சி ஆட்சி பீடத்தில் நிலைகொண்டிருப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிப்பதே என்பது இதிலிருந்து துலாம்பரமாகின்றது.

நிறைவேற்று அதிகாரமானது மக்கள் நலனுக்காக மாத்திரமே பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்பது இப்போது தெளிவாகின்றது. அதிகாரங்களை நடைமுறைச் செல்வாக்குகளுடனும் மேற்கொண்டு பாரிய செலவினங்களுடன் அதிகார பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பதற்காக பாரிய ஒரு அமைச்சரவையை நடாத்திச் செல்வது முற்றிலும் குறித்த விடயத் துறையிலிருந்து தப்பித்துச் செல்வதாகும். அவ்வாறு நிறைவேற்று அதிகாரத்தை தவறான விதத்தில் பயன்படுத்துவதன் காரணமாக ஊழல் அதிகரிப்பதால், பாரிய ஓர் அமைச்சரவை இருப்பதை நியாயப்படுத்துவது என்பது அதிகாரத்தை பாதுகாக்கும் நோக்குடன் ஊழல் மலிந்த நடைமுறையொன்றைப் பின்பற்றிச் செல்வதை நியாயப்படுத்துவதற்கான ஒரு முயற்சியாகும்.

இந்த ஆய்வின்போது எதிர்நோக்கிய முக்கிய தடங்கல் யாதெனில், தகவல்களை அறிந்துகொள்ள முடியாதிருப்பதாகும். ஜனநாயகம், நல்லாட்சி என்பது தகவல்களும் கருத்துக்களும் தடங்கலின்றி, சுதந்திரமாக பெருக்கெடுத்துப் பாயக்கூடிய நல்லதொரு சூழலில் மாத்திரமே போசிக்கப்படக் கூடிய விழுமியங்கள் அடங்கிய ஒரு மரபாகும். இது வெளிப்படைத்தன்மை, பதில்கூறும் பொறுப்பு, பல்லினத்தன்மை போன்ற பெறுமானங்களை ஊட்டி வளர்க்கும் மக்கள் கருத்தாடலொன்றுக்கு வழிகோலுவதாகும். தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதவிடத்து, சொல்லப்பட்ட ஜனநாயகச் செயற்பாடு முளையிலேயே கிள்ளி எறியப்படுகின்றது. சட்டம் சார்ந்த நியாயாதிக்கம் இன்றி தகவல்களை மூடி மறைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது அரசாங்க நிறுவனங்களின் விளைவுப்பெருக்க மட்டம் குறித்த பக்கச்சார்பற்ற மதிப்பீடொன்றை மேற்கொள்வது எவ்வாறு? தடுத்துநிறுத்தும், வழக்குத் தொடரும் செயன்முறைகளுக்கு மேலதிகமாக முறைகேடான நிதிக் கையாளலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தக்கூடிய வெற்றிகரமான ஒரு நடவடிக்கையாக “பெயர்களை வெளிப்படுத்தல், அதன் வாயிலாக வெட்கம் ஏற்படுத்தல்” (Naming & Shaming) என்ற உபாயமுறையைக் கையாள முடியும். எனினும், போதியளவான தகவல்கள்

பெற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலையில் இதனை எவ்வாறு மேற்கொள்வது? ஏனைய ஜனநாயகச் செயற்பாடுகளை தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாதுள்ள ஒரு சூழமைவில், தகவல்கள் சுதந்திரமாகப் பெருக்கெடுத்துப் பாய்வதற்குள்ள வாய்ப்புக்களில் உள்ள முக்கியத்துவம் மீது விரிவான அளவில் வலியுறுத்த வேண்டும். பாராளுமன்ற மேற்பார்வை பொறிமுறை தொடர்பிலாயினும், வரவு செலவுத் திட்டம் உள்ளிட்ட பாராளுமன்ற விவாதங்களின் பண்புத்தரம் தொடர்பிலாயினும், நிறைவேற்றுத்துறையானது சட்டவாக்கத்துறைக்குப் பதில்கூறும் பொறுப்பு தொடர்பிலாயினும், குறுகிய கால அரசியல் நலன்களுக்காக இந்தச் செயற்பாடுகள் சிதைவடிக்கப்படும் நிலை உள்ளது என்பதே யதார்த்தமாகும்.

அளவையின்போது மீண்டும் மீண்டும் எழுப்பப்பட்ட, மிகப் பரவலாக முன்வைக்கப்பட்ட ஒரு மக்கள் கருத்து யாதெனில், இலங்கையில் நல்லாட்சிக்கான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான சமூகத் தூண்டலொன்று - நல்லாட்சிக்கான சங்கற்பமொன்று நிலவ வேண்டும் என்பதாகும். சில தொழிற்றுறையாளர்களின் கருத்து யாதெனில், இது மக்கள் பணம் முறைகேடான விதத்தில் கையாளப்படுவதைத் தடுப்பதற்காக தம்மைச் சார்ந்த சமூகம் சார்பாக தொழிற்றுறையாளர்களால் ஆற்றப்பட வேண்டிய ஒரு பொறுப்பு என்பதாகும். மக்கள் பணம் முறைகேடான விதத்தில் பயன்படுத்தப்படுவது குறித்து குற்றச்சாட்டுக்கள் எழுப்பிய சில அமைச்சர்கள், அதற்குத் தவறாளிகளான சந்தர்ப்பங்களையும் இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் காணலாம். இத்தகையதொரு பின்புலத்தில், வெளிப்படைத்தன்மையும் பதில்கூறும் பொறுப்பும் கொண்ட ஆட்சி முறையொன்றை ஏற்படுத்துவதற்காக அழுத்தத்தைப் பிரயோகிக்கும் தொழிற்பு மக்கள் இயக்கமொன்றின் தேவையையும் அதற்கான அரசியல் சங்கற்பத்தின் ஊடாக பதிலளிக்கும் தேவையையும் ட்ரான்சுபரன்சி இன்ரர்நெஷனல் ஸ்ரீ லங்கா நிறுவனம் பெரிதும் வலியுறுத்துகின்றது.

இந்த அறிக்கையில் எழுப்பப்பட்ட சில வினாக்களுக்கு உறுதியான பதில்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்குடன் “அமைச்சுக்களின் செலவினங்களைக் கண்காணிக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டம்” மூலம் மிகப் பாரிய அமைச்சரவை குறித்து மேற்கொள்ளப்படும் தமது அளவை, எதிர்வரும் இரு மாத காலத்துள் தொடர்ந்தேர்ச்சியாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும் என்பதுடன், குறித்த தேவைப்படும் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதன் மூலம் நல்லாட்சிக்கான நியமங்களைப் பின்பற்றுவதற்கான தேவை குறித்த மக்கள் உரையாடலொன்றைக் கட்டியெழுப்புவது இதன் நோக்கமாகும்.